

ሳላ ዝተሰወአ

ሳላ ዝተሰወአ

እቲ ዙፋን ቀልብና

ሕሉብና ንጹፍና

ባህታ ሂወትና ታቦት ናይ ልብና።

‘ቲ ጅግና ናይ ትማሊ ሳላ ‘ተሰወአ

ሰብ ክነሱ ክንዮ ሰብ ዝረከ።

ብመስዋእቱ ህላዌና ኣጉሊሑ

መንገዲ መሪሑ - ድንቁ ቅያ ሰሪሑ።

ቃና ውሽጡ ኢና ድሃናዮ ዝሰምዕ

እናክብዳህ ስሌና ይተብዕ

ንክብጂ ኣብ ቅድሚት ይስራዕ።

ሳላ ‘ተሰወአ

ክዘንብ ከሎ ኣይሂ እሳት

ክጨኑ ከሎ ባሩድ ቃሬት

ክድወል ከሎ ቅኒት ጥፍኣት።

ሳላ ‘ተሰወአ

ኣብ ኣስሓይታ ቀዝሑ

ጥሚቅ ዝናብ ዘይጸሑ።

እሾኽን ቻቕራን

ገደልን መንደልህጸን

ጸልማትን ደበንገረን።

ሳላ ‘ተሰወአ

ኪኖ ዛራማይ ደሙ ‘ናወሓዞ

ንኣባይ ዘራይ ክሕግዞ

ምንባር ክመርር ከነውሕ ‘ቲ ጉዕዞ።

‘ቲ ውዲቶም ንገድሉ እናንወሐ

ኣይክእሎምንዮ ኢሉ ሓሳቡ ከይሞቅሐ

ብሓራ መስመሩ ብሶላ እናመርሐ

ገጥ ዘበሎ ቅናቱ ከይፈትሐ

ንትካቦ ሓገዝ ኢዱ ከይዘርገሐ።

ትሕዞ ተጎደለ ጥራልዮ ዝሰንቅ

ኪኖ ብርሃን መመሊሱ ‘ደምቅ

ብጥምረቱ ኣኻውሕ የንደቅድቅ።

ነብሱ ከይፈተወ ንሃገሩ ሓሊ

ካብታ ዝውንና ከየትረፈ መቅሊ

ሳላ ‘ተሰወአ ጅግና ናይ ትማሊ።

ሳላ 'ተሰወአ'ዩ
ኮራኩሕ መድሚዳ
ብሓራ ሓዲዳ - አጽርዩ መንገዳ።

መምህር ኮይኑ
መምህር ጽንዓትን ተወፋይነትን
መምህር ኒሕን ሓቦን፤
ራእይን ተስፋን - ምዕባለን ዕብዩትን
ራህዋን ቅሳነትን - ፍስሃን መስተርሆትን።

ጸዋር ከአ'ዩ ጸዋር
ከም ኢዮብ ዓቅሉ ዘይጽንፈፍ
ውፋይ ሃዋርያ ዝብጅ ዝሓልፍ
ነቢይ ራኢኡ ዝነድፍ።

ብስርሑ አይንዩትን
ወደሳን ጃህራን
መዳልያን ስልማትን
ሓለፋን ጉንዖን አየስደዖን፤

ተንኮልን ዓሎቕን
አጽዋርን ተተኮስትን
ታህዲድን መናውራን አየጃጀዎን።

'ታ መሬት ድማ

ንአድሃ 'ምበር ንጀጃዊ ስፍራ 'ብላን፤

ነቲ ፈራህ ንሞት - በቃቻ ንሂወት
ቀናኢ ዘይናቱ ዝጥምት፤
ብሕሰም ህዝቢ አክብዱ ዘዕቢ
ንስለ ረብሓኡ አባዩ መጋቢ፤

ፎእ'ያ ትብሎ፤ ፎእ ትፍንፍኖ፤

ነቲ ዘይናትና
አይደምና አይሕብርና
አይወገና አይብጻሓና

ነቲ ሸዩጥ ዝኸድዐ
ብትኳቦ ዝሰድዐ

ፎእ'ያ ትብሎ 'ታ ምድሪ
ዓዲ በትኪ መዓስ ኮይና
ዓዲ ጀጋኑ 'ምበሪ።

እቲ ጅግና ግን
ወዲ መሬት'ዩ ወዲ ህዝቢ
ክንዮ ብዓይኒ ዝጥምት ብልቢ
ማዕዶ ዝራኣዩ ንጽባሕ ዘጸቢ
ሓይሊ ውሽጥና'ዩ መመሊሱ ዓቢ።

ሳላ 'ተሰወአ ንምንባር ተጸዩን
ህላዌና ብዘይምህላው ካብ ኮነ፤

አብ ቀለሙ አብትልሙ
አብ ራኢኡ አብ ሕልሙ
አብ ጉዕዞኡ አብ ሱግሙ።

ብትንፋሱ ነተንፍስ
አብ ሓዲዱ ንመላለስ
ብውህደትና'ዩ ህላዌኡ ዝወሓስ።

እምበር እዛ ዓለም ግናይ
እዛ ዓለምና ዓለም ዘራይ

ዓለም ታህዲድን ምጉብዕባዕን
ዓለም ዓመጽን ጭፍለቻን
እከይ መጋብርን ርኽብን ዘራግን።

ንርግቢ ሓጥያተኛ ንኳኽ ጸዕዳ ሕብሩ
ንተመን ሕይዋይ ንገመል ክፋእ ግብሩ።
እያ ትብል

አይንትሃመል - ነዚ ግዜ ንርእ ነስተብህል።

ነቓዕ አይነርሑ ነቲ ዝፈላለ
ወገንና ንፍለጥ ጸግዕና ነለሊ
ከይህለወና ምስሉይ መታለሊ
ግና'ዩ ዚ ኩነት ምስትብሃል ይደሊ።

ንሱ ስለ ዘየለ ኢና ዘለና
እምበር
ከም ሃገርን ህዝብን ቀደም ምተረሳዕና
ታሪኽ ከም ዘይብልና ምተጎሓፍና።

ሳላ 'ተሰወአ ንነብር
አብ ታሪኹ ኢና ንሰፍር
ብደበሱ ድማ ንስፈር።

ሳላ 'ተሰወአ ኢና ንኸርዕ
ብታሪኹ ኢና ንተብዕ
አብ ሕድሩ ድማ ንጽናዕ።

ስለዚ

ክንዲ መልቀስ ክንዲ ንብዓት
ክንዲ እህህታ ክንዲ ብኸያት
ነቲ ዘየለ ንደብሶ
ብውህደትን ጥምረትን
ብሓንቲ ቃልን ሓድነትን።

ሞኅስ ንሰማእታትና
ዓወት ንሓፋሽ!!